

NIEDOSZCIE (2) *sb n*

niedoszcie (2), [**niedojscie**].

-{z- (1), -s- (1).

Pierwsze e oraz o jasne.

sg G niedoszcia (2). ◇ [I niedojsci(e)m.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Niedojscie do skutku [czego] (2) : chcemi extendowacz thak około wielkich rokov niedoszcia albo przy ich niebithnosczi iako thes i ziemskich nie sandzenia ZapWar 1546 nr 2646; gdy kto *fub praetextu* niedofzcia granic [= *urzędowego wytyczania granic*], drugiemu takié pole odéymuie. SarnStat 474; [trzeba pilnie w te rzeczy wejrzeć wmciam, aby więc spuściwszy się na traktaty, za niedojsciem albo i nieprzypuszczeniem ich, nie wzięła szwanku R.P. AktaSejmikPozn 1600/217].*

Cf DOŚCIE

AŻ